

WF.P.3120.II.2.2016.2017

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Działając na podstawie art.14 j § 1 i § 3, ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz.613 ze zm.) po rozpatrzeniu wniosku z dnia 19 października 2016 r. (data wpływu: 20.10.2016 r.) złożonego przez

o wydanie indywidualnej interpretacji dotyczącej należnej wysokości podatku od nieruchomości w roku 2017 (...)

postanawiam

uznać stanowisko Wnioskodawcy za nieprawidłowe

Dnia 20 października 2016 roku wpłynął do tutejszego Organu podatkowego wniosek

o wydanie interpretacji pisemnej podatkowej w związku z *wątpliwościami i niejednolitej wykładni w przedmiotowej sprawie, a w związanych z zapisami nowej Ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 20.05.2016 r. poz. 961, dalej: Ustawa) a także nawiązanie oraz współistnienie tej nowostworzonej definicji elektrowni wiatrowej, jako obiektu budowlanego z innymi przepisami prawa w zakresie zdarzenia przyszłego:*

Zdarzenie przyszłe w ocenie Wnioskodawcy

Czy zapisy Ustawy w sposób jednoznaczny i bez wątpliwości umożliwiają stwierdzenie, że dotychczasowa podstawa podatku od nieruchomości w zakresie elektrowni wiatrowych uległa zmianie i w związku z tym począwszy od 2017 roku należy ustalić nowy wymiar podatku od nieruchomości elektrowni wiatrowej

Stanowisko Wnioskodawcy

W obliczu wątpliwości dotyczących zapisów Ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 20.05.2016 r. poz. 961) w odniesieniu do odpowiednich wynikających z Prawa Budowlanego oraz Ustawy o podatkach i opłatach lokalnych należy zastosować zasadę ogólną prawa podatkowego wyrażoną w konieczności rozstrzygnięcia na korzyść podatnika oraz stwierdzić, że nie wpłynęły one na sposób i wymiar dotychczasowego opodatkowania elektrowni wiatrowych, w tym także na obowiązujący od 2017 r. wymiar podatku od nieruchomości elektrowni wiatrowej

. Podatek od nieruchomości przedmiotowej inwestycji powinien być uiszczany w wysokości dotychczas określonej.

Wnioskodawca dokonał analizy przepisów prawnych w odniesieniu do elektrowni wiatrowych, które będą miały wpływ na ustalenie podstawy przedmiotu opodatkowania, jakim są budowle – elektrownie wiatrowe.

W związku z zapisami nowej Ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych zmianie uległa definicja obiektu budowlanego, bowiem art.2 tejże ustawy nawiązuje do przepisów Prawa budowlanego, gdzie elektrownia wiatrowa jest budowlą składającą się, z co najmniej fundamentu, wieży oraz elementów technicznych mocy większej niż moc mikroinstalacji. Elementami technicznymi wg ustawy są wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układ sterowania i zespół gondoli wraz z mocowania i mechanizmu obrotu. **Wnioskodawca uznał, że zmiana definicji budowli w ustawie o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych a tym samym w Prawie budowlanym i w powiązaniu z przepisami ustawy o podatkach i opłatach lokalnych prawdopodobnie wpłynie na znaczny wzrost dotychczasowej podstawy opodatkowania podatkiem od nieruchomości ww. inwestycji.**

Jednocześnie stwierdził, że w uzasadnieniu do nowej ustawy i w wypowiedziach wnioskodawców (ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych) nie wyrażono takiego celu i dlatego ww. pogląd rodzi te wątpliwości. Dalej twierdzi, że wątpliwości interpretacyjne budzi nawiązanie i współlistnienie nowostworzonej definicji elektrowni wiatrowej z innymi przepisami prawa. Podatnik za niewystarczające uznał samo wykreślenie w art. 3 ustawy prawo budowlane elektrowni wiatrowych, ponieważ zwrot „inne urządzenia” nadal znajduje się w ustawie. Ponadto powołując się na orzeczenie TK z 13.09.2011 R. (P33/09) wskazuje, że budowlą w rozumieniu art.3 pkt 3 prawa budowlanego są jedynie obiekty wymienione wprost w tym przepisie lub obiekty w istotnym zakresie zbliżone do cech posiadane przez obiekty pełniące role wzorców”.

Strona podkreśliła również, że elektrownie wiatrowe nie są w żaden sposób podobne do obiektów wymienionych w art.3. pkt 3 prawa budowlanego, a obiektem analogicznym może być elektrownia jądrowa jak i „inne urządzenia”, które posiadają elementy budowlane. Według Wnioskodawcy przyjęcie tezy o zaliczeniu urządzeń elektrowni wiatrowych do podstawy opodatkowania podatkiem od nieruchomości narusza zasadę równości i sprawiedliwości podatkowej (art.84 w związku z art. 2 Konstytucji RP), gdyż elektrownie typu konwencjonalnego nie stanowią budowli.

Uzasadniając swoje stanowisko spółka wskazała, że ustawa o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych nie odsyła do ustawy podatkowej, lecz z kolei ustawa podatkowa odsyła w zakresie definicji budowli do Prawa budowlanego i to ona „ciągle wiedzie prym w zakresie ustalania zakresu opodatkowania podatkiem od nieruchomości”.

Swoją opinię potwierdza dotychczasową linią orzecznictwa sądów administracyjnych opowiadającą się za opodatkowaniem elektrowni wiatrowych jedynie od ich części budowlanych (m.in. Wyroki NSA z dnia 30.07.2009, sygn. Akt II FSK 202/08 oraz z dnia 20.01.2012 r. sygn. akt II FSK 1397/10) i uznał za wciąż aktualną.

W ocenie Wnioskodawcy zapisy ww. ustaw budzą jego wątpliwości i dlatego należy powołać się na zasadę wyrażoną w ustawie Ordynacja podatkowa, gdzie wątpliwości prawne rozstrzygane są na korzyść podatnika. W obliczu tych wątpliwości uznał, że zapisy ustaw ww. w zakresie elektrowni wiatrowych *nie wpłynęły na sposób i wymiar dotychczasowego opodatkowania elektrowni*

wiatrowych, w tym także na obowiązujący od 2017 r. wymiar podatku od nieruchomości. W treści swojego stanowiska wskazał również na zapis art.17 ustawy o inwestycjach, który stanowi, że od dnia wejścia w życie ustawy do 31 grudnia 2016 r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy”

Stanowisko swoje poparł innymi interpretacjami indywidualnymi wydanymi przez inne organy podatkowe.

Stanowisko organu podatkowego

Uznaje stanowisko Wnioskodawcy za **nieprawidłowe** w zakresie braku wpływu zmian w przepisach współistniejących z ustawą o podatkach i opłatach lokalnych na podstawę opodatkowania elektrowni wiatrowych od stycznia 2017 roku.

W oparciu o art.14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku – Ordynacja podatkowa – stosownie do swojej właściwości interpretacje indywidualne wydaje wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa.

Odnosząc się do przedmiotu interpretacji, którym jest opisane we wniosku zdarzenie przyszłe należy dokonać interpretacji w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tj. Dz. U. z 2016, poz. 716 ze zm.) zwanej dalej u.o.p.l. oraz powiązanych z nią przepisów tj. ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290 ze zm.) zwanej dalej u.p.b. a także ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2016 r. poz.961) zwanej dalej u.i.e.w.

W obowiązującym do 31 grudnia 2016 r. stanie prawnym jak i w orzecznictwie ukształtował się pogląd, iż opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają wyłącznie fundament oraz maszt, które stanowią elementy budowlane tzw. części budowlane elektrowni wiatrowych. Nawiązując do orzeczeń, a szczególnie przywołanego przez Wnioskodawcę wyroku TK z dnia 13.09.2011 r. (P33/09) – Dz. U. z 2011 r. nr 206 poz. 1228 należy stwierdzić, że w orzeczeniu TK wskazano, że w istocie opodatkowane mogą być wyłącznie takie budowle, które wskazano w ustawie - Prawo budowlane w art. 3 pkt 3 u.p.b., w innych przepisach tej ustawy lub w załączniku do niej, będące wraz z instalacjami i urządzeniami obiektem budowlanym (...). Ponadto wskazał, iż „nie wykluczone jest, że o statucie poszczególnych obiektów i urządzeń współdecydować będą również inne przepisy rangi ustawowej, uzupełniające, modyfikujące czy doprecyzowujące prawo budowlane”.

Oznacza to, że nie każdy obiekt budowlany w postaci budowli w rozumieniu u.p.b. może zostać uznany za budowlę w ujęciu u.p.o.l., a w konsekwencji nie każdy obiekt budowlany w postaci budowli podlega opodatkowaniu.

Na gruncie tego orzeczenia uznano, że art.2 ust.1 pkt 3 w związku z art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (...) jest zgodny z zasadą ustawowej określoności regulacji podatkowych i zasadą poprawnej legislacji wywodzącymi z art. 217 w związku z art.84 i art.2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie z art.84 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997r., nr 78, poz. 483 ze zm.) każdy jest zobowiązany do ponoszenia ciężarów i świadczeń publicznych, w tym podatków, określonych w ustawie. Nawiązując do art. 217, który stwierdza, iż nakładanie podatków, innych danin publicznych, określanie podmiotów, przedmiotów opodatkowania i stawek podatkowych,

a także zasad przyznawania ulg i umorzeń oraz kategorii podmiotów zwolnionych od podatków następuje w drodze ustawy. Ustawa zasadnicza, jaką jest Konstytucja odsyła w zakresie prawa podatkowego do ustaw szczegółowych. W przypadku podatku od nieruchomości jest to ustawa z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 poz.716 ze zm.).

Odnosząc się do ww. ustawy, która reguluje kwestie nakładania podatku od nieruchomości zgodnie z **art. 2 przedmiotem opodatkowania są grunty, budynki lub ich części, budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.**

Art. 1a ust. 1 pkt 2 definiuje „budowlę”, jako **obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego** jako obiekt niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury a także **urządzenie budowlane** w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Dlatego przy ustalaniu czy dany obiekt stanowi budowlę należy odnieść się do treści art.3, pkt 3 ustawy Prawo budowlane (w brzmieniu od 16 lipca 2016 r.), który rozbudowuje powyższy zapis zaliczając do nich: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (**kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń**) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jak odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową, jak i również pozostałych zapisów tej ustawy, a w szczególności załącznik do niej określający kategorie budowlane. Zaprezentowana definicja budowli zawiera jedynie przykładowy katalog obiektów, które są budowlami w rozumieniu prawa budowlanego. Oznacza to, że mogą istnieć także inne obiekty budowlane, które są budowlami. **Każda budowla w rozumieniu prawa budowlanego mieści się w definicji budowli zawartej w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych.** Jeżeli zatem dany obiekt budowlany jest budowlą w rozumieniu prawa budowlanego to powinien być też klasyfikowany jak budowla na potrzeby opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

Zmiana definicji **budowli** w u.p.b. została wymuszona przez uchwaloną w dniu 20 maja 2016 r. ustawę o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, gdzie art. 9 wprowadza zmiany do art. 3 pkt 3 poprzez **wykreślenie** z nawiasu (zawierającego przykładowy katalog urządzeń technicznych, których jedynie części stanowią budowle), **wyrażenia „elektrowni wiatrowych”**.

Tym samym powyższe wyrażenie znalazło się w załączniku do ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 poz. 290), gdzie dodano do kategorii obiektu budowlanego tj. wolnostojących kominów i masztów elektrownie wiatrowe (kategoria XXIX załącznika). Wskazuje to, że ustawodawca traktuje elektrownie wiatrowe, jako obiekty budowlane, skoro *expressis verbis* wymienia je jako obiekty budowlane w załączniku do ustawy pb. Natomiast wykładnia historyczna wskazuje, że wolą ustawodawcy poprzez wykreślenie elektrowni wiatrowych z kategorii części budowlane urządzeń technicznych i umieszczenie ich w katalogu obiektów budowlanych kategorii XXIX. Ustawodawca nie traktuje elektrowni wiatrowych już, jako części obiektu budowlanego, lecz jako obiekt budowlany. Nie ma, więc racji wnioskodawca, że wykreślenie tych słów ma znaczenie w aspekcie ich wyłączenia, gdyż pomija inne przepisy w tym

załącznik do ustawy, gdzie przecież ustawodawca wyraźnie wskazuje elektrownie wiatrowe, jako obiekty budowlane. Wniosek, więc o wyłączeniu sprzeczny z analizą prawno-porównawczą oraz wykładnią historyczną i celowościową, a nawet językową jest wyraźnie chybiony.

Dodatkowo w art. 82 ust. 3 po pkt 5a dodano pkt 5b w brzmieniu: „*elektrowni wiatrowych*, w rozumieniu art. 2 pkt 1 *ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych* (Dz. U. poz. 961), gdzie Wojewoda jest organem pierwszej instancji w sprawach administracyjnych tychże obiektów i robót budowlanych.

Ponadto należy wskazać, że o zakwalifikowaniu określonego obiektu, jako budowli w rozumieniu u.p.b. współdecydują treści innych regulacji prawnych, w tym także treści aktów podstawowych.

Przywołując treść art. 2 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, jako ustawy współdecydującej do u.p.b. zdefiniowano w nim pojęcie elektrowni wiatrowych oraz elementów technicznych. Enumeratywne wskazane, oznaczają, iż: ***elektrownia wiatrowa*** to budowla w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składająca się, co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 *ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii* (Dz. U. poz. 478 i 2365 oraz z 2016 r. poz. 925) z kolei ***elementy techniczne*** to wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu. Zapisy tej ustawy mają szersze znaczenie dla określenia prawidłowych zasad opodatkowania elektrowni wiatrowych.

Zgodnie z art.17 u.i.e.w. wyraźnie wskazano poprzez użycie sformułowania: „*od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2016 r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy*”, że tylko do dnia 31 grudnia roku 2016 podatek od nieruchomości pobiera się i ustala zgodnie z przepisami dotychczasowymi, stąd *a contrario* od nowego roku podatek ustala się na podstawie przepisów obowiązujących obecnie. Wskazuje więc ona wolę ustawodawcy aby od 1 stycznia br. podatek od nieruchomości ustalać zgodnie z definicją zawartą w u.i.e.w., czy traktować elektrownię wiatrową zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt. 1 u.i.e.w. jako budowę.

Jak już wyżej wskazano zmiany w ustawie Prawo budowlane wymusiła ustawa z dnia 20 maja 2016 roku o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. poz.961), która obowiązuje od 16 lipca 2016 roku i od tego dnia elektrownia wiatrowa w całości stanowi obiekt budowlany (budowlę) w rozumieniu ustawy prawo budowlane. Należy tu, zatem dodatkowo odnieść się do wykładni celowościowej, czyli zamierzeń projektu poselskiego powyższej ustawy, gdzie w uzasadnieniu stwierdza się, że w projekcie ustawy zaproponowano wykreślenie przepisu wprowadzającego podział elektrowni wiatrowych na część budowlaną i niebudowlaną. W proponowanym stanie prawnym cała elektrownia wiatrowa będzie obiektem budowlanym (budowlą)...” Jednakże wskazuje się, że do 31 grudnia 2016 roku podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowych ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie tej ustawy (art.17 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych). Choć jednoznacznie nie zapisano w powołanym art.17, że po dniu 31

grudnia 2016 r. następuje zmiana opodatkowania elektrowni wiatrowych podatkiem lokalnym to nie pozostawia żadnej wątpliwości, iż intencją była zmiana obciążenia elektrowni wiatrowych podatkiem od nieruchomości.

Dodatkowym argumentem przemawiającym za uznaniem, iż ustawodawcy przyświecały motywy podatkowe jest fakt, że w dniu 9 sierpnia 2016 r. wpłynął do Sejmu projekt ustawy o zmianie elektrowni wiatrowych (Sejm VIII kadencji – druk nr 814). W uzasadnieniu projektu wskazanej ustawy wyraźnie wskazano, w sekcji „aktualny stan faktyczny i prawny w obszarze, który jest przedmiotem regulacji projektowanej ustawy”, iż przepisy ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych „definiując elektrownię wiatrową, jako budowlę <<(…) w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składającą się, co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych (...)>> spowodowały znaczący wzrost wysokości podatku od nieruchomości naliczanego od elektrowni wiatrowych. Przed dniem wejścia w życie, ww. przepisu podatkiem od nieruchomości w wysokości 2% kosztów budowy objęta była jedynie wieża wraz z fundamentami. Obecnie podatek naliczany jest od wartości całości urządzenia, łącznie z elementami technicznymi tj. turbiną”. W tym względzie uzasadnienie nie budzi wątpliwości, że intencją ustawodawcy była także zmiana opodatkowania elektrowni wiatrowych podatkiem od nieruchomości.

Powolywanie się przez Wnioskodawcę na orzeczenia sądów administracyjnych (wyroki NSA z dnia 30.07.2009 r. syg. Akt II FSK 202/08 oraz z dnia 20.01.2012 r. syg. Akt II FSK 1397/10), które stanowią, że urządzenia techniczne, jako części niebudowlane nie powinny stanowić podstawy naliczania podatku od nieruchomości a jedynie fundamenty i maszt **nie znajdują zastosowania w niniejszej sprawie, gdyż zapadły one w innym stanie prawnym i straciły swą aktualność, tzn. przed wejściem w życie zmian wprowadzonych ustawą o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, tj. przed 16 lipca 2016 r.**

Argumenty Wnioskodawcy, że powyższa linia orzecznictwa sądów administracyjnych jest wciąż aktualna nie sposób obronić. Ustawy szczegółowe doprecyzowały pojęcie budowli w ustawie Prawo budowlane poprzez wprowadzenie zapisów w nowej ustawie o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych i to w u.i.e.w. zawiera prawidłową definicję elektrowni wiatrowej w skład, której wchodzi zarówno elementy budowlane, jak i elementy techniczne. Powyższe rozważania prowadzą do wniosku, że z dniem 16 lipca 2016 roku na mocy nowelizacji ustawy – Prawo budowlane oraz wejścia w życie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, za budowlę w rozumieniu art. 1a ust.1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych należy uznać całą elektrownię wiatrową składającą się zarówno z części budowlanych (fundamentu i wieży), jak i urządzeń technicznych, takich jak:

wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układ sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu. Zaznaczenia wymaga fakt, iż katalog wskazanych części elektrowni wiatrowej nie jest zamknięty, gdyż ustawodawca posługuje się pojęciem „składającą się, co najmniej z ...”.

Ponadto nie można opierać się na poglądzie, że zmiana definicji budowli ma służyć wyłącznie celowi ustawy o inwestycjach – w zakresie nadzoru budowlanego, gdyż byłoby to sprzeczne z zamiarem ustawodawcy wyrażonym, więc z art. 17 u.i.e.w. twierdzącym jak należy stosować przepisy ustawy w następstwie zmiany opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

Dokonując, zatem kwalifikacji potencjalnego przedmiotu opodatkowania w podatku od nieruchomości, niezbędne jest oparcie się w pierwszym rzędzie na przepisach u.o.p.l, a jedynie pomocniczo – w zakresie ustawowego odesłania – do przepisów prawa budowlanego ustawy Prawo budowlane oraz innych przepisów rangi ustawowej, uzupełniające, modyfikujące czy doprecyzowujące prawo budowlane.

Tak, więc nie ulega wątpliwości, iż elektrownia wiatrowa stanowi budowlę zarówno w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, jak i ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Mając na uwadze wspomniany art.2 a ustawy Ordynacja podatkowa, który mówi, iż *niedające się usunąć wątpliwości, co do treści przepisów prawa podatkowego rozstrzyga się na korzyść podatnika* nie będą miały zastosowania, gdyż zasada in dubio pro, tributario którą wyraża wyżej przywołany przepis nie znajduje tutaj zastosowania. Przez „korzyść podatnika” należy rozumieć optymalne dla niego rozwiązanie prawne spośród tych, które zarysowały się w trakcie wykładni przepisu. Przy wykładni przepisów prawa podatkowego pomocne jest orzecznictwo. Jeśli orzecznictwo jest niejednolite, wskazuje to na wątpliwości, co do treści przepisu podatkowego. W takiej zaś sytuacji, zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 2a Ordynacji podatkowej, powinno się zastosować interpretację taką, jaka została zaprezentowana w orzeczeniach korzystnych dla podatnika. W powyższym przypadku brak takiej wykładni wskazuje jednocześnie, że zasada ta nie może mieć zastosowania. Ponadto organ podatkowy nie natrafił na wątpliwości, co do znaczenia powyższych przepisów prawa podatkowego i ich wykładni w konkretnej sytuacji faktycznej, dlatego nie można w tej konkretnej sprawie przyjąć znaczenia powyższych przepisów odmiennie tylko, dlatego, że Wnioskodawca interpretuje inaczej dany stan prawny i chce zastosowania tej zasady na korzyść podatnika.

W związku z powyższym z przepisów jednoznacznie wynika, że z dniem 1 stycznia 2017 roku podatek od nieruchomości powinien być naliczany od całości elektrowni wiatrowych zarówno od części budowlanych, jaki elementów technicznych, o których stanowi art. 2 u.i.e.w. oraz stosownie do treści art.4 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l.

Podsumowując powyższe stanowisko stwierdza się, iż elektrownia wiatrowa stanowi budowlę, jako całość w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, w tym w rozumieniu ustawy – Prawo budowlane, jak i ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. W konsekwencji stanowi ona także budowlę w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych składającą się z elementów budowlanych i elementów technicznych.

Tym samym należało uznać stanowisko Wnioskodawcy za nieprawidłowe, iż zapisy ustaw o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych i zmiany w ustawie Prawo budowlane nie wpłynęły na sposób i wymiar dotychczasowego opodatkowania elektrowni wiatrowych.

Wobec powyższego od dnia 1 stycznia 2017 r. podatnicy podatku od nieruchomości należnego od elektrowni wiatrowych powinni zadeklarować do opodatkowania pełną wartość wszystkich elementów, które składają się na tę budowlę w rozumieniu, jakie nadaje jej art.2 pkt. 1 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych **mając na uwadze podjęte w tym zakresie przepisy lokalne. Rada Gminy i Miasta Odolanów w dniu 10 listopada 2016 r.**

podjęła uchwałę nr XXIII/194/16 w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości na 2017 rok, która uwzględniła następstwa wynikające z wyżej przedstawionych zmian przepisów prawa budowlanego a tym samym podatkowego i wprowadziła nową stawkę preferencyjną dla budowli służących wytwarzaniu energii ze źródeł odnawialnych w wysokości 1,75 %.

Informuje się, że niniejsza interpretacja udzielana jest w oparciu o przepisy prawa podatkowego obowiązujące na dzień złożenia zapytania w tutejszym organie podatkowym i dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego we wniosku o wydanie indywidualnej interpretacji prawa podatkowego z dnia 20 października 2016 r.

POUCZENIE:

Na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi z powodu jej niezgodności z prawem.

Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu lub podjęciu innej czynności do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz. U. z 2016 r. poz. 718, ze zm.).

Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 ww.) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 i art. 54 § 1 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 2 ww. ustawy).

Niniejsza interpretacja po usunięciu danych identyfikacyjnych wnioskodawcę zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Burmistrz

Marian Janicki